

Post Bellum – Příběhy našich sousedů

Scénář k nahrávání audionahrávky pamětníka, pana Jaroslava Zímy

„Hudba ho provázela celým životem“

Vstupní hudební ukázka 1: hra na housle – začátečník („vrzání“) – cca 5 vteřin

1. vstup:

Možná takto by mohly vypadat hudební začátky našeho pamětníka, pana Jaroslava Zímy, kterého hudba provázela celým životem a ovlivnila nejen jeho, ale i mnoho chlapců a dívek právě v Mariánských Lázních. (Liduška Baxová)

2. vstup:

Pan Jaroslav Zíma se narodil 17. února 1938 v Plzni. Jeho příchod na svět byl stejně naléhavý jako vše, co v životě dělal. (Maria Surchabi)

Pamětník – pan Zíma: 0:27 – 0:37

...máma moje říkala, že jsem zkazil doktorovi večeři, že měl párky k večeři, ...jak jsem se dral na svět.“

3. vstup:

První třídu zahájil ještě za 2. světové války, 5. září 1944 – závěrečné vysvědčení v 1. třídě však už dostal v Československu. Protože pocházel z rodiny, kde hrát na nějaký nástroj bylo běžné, ani se nebránil a začal se učit hrát na housle. Později začal hrát na trumpetu a té zůstal věrný celý život. (Kateřina Pitrová)

4. vstup:

Hrál na ni nejprve na Vojenské hudební škole v Liberci. Později v Domažlicích. Ještě před ukončením působení ve vojenské hudbě začal studovat hudební konzervatoř v Praze, po které následovala Akademie múzických umění. V roce 1961 se oženil s paní Annou Brůžovou. Do té doby pracoval a bydlel stále v Plzni. (Amelie Bervidová)

Jak se vlastně do Mariánských Lázní dostal?

Pamětník – pan Zíma: 2:25 – 3:00

...Byl jsem na konkurzu v orchestru, šel jsem sem kvůli bytu, protože jsme bydleli u rodičů (u mejch),

5. vstup:

Do tehdy Městského symfonického orchestru nastoupil v roce 1961. Nyní nese název Západočeský. Pan Zíma zde svoji činnost ukončil po dvaceti letech. Jeho odchod nebyl tak úplně dobrovolný. (Marie Černá)

Co ho ke skončení vedlo?

Pamětník – pan Zíma: 6:59 – 8:27

..Začaly mě padat zuby. To byl důvod.

....No a proč jsem přestal?manželka si myslela, že jsem skolaboval....

6. vstup:

V roce 1981 převzal vedení Dechového orchestru mladých. Kromě toho začal na ZUŠ pracovat jako zástupce ředitele. (Daniela Losová)

7. vstup:

Svou kariéru zástupce ředitele ukončil krátce po tom, co si způsobil závažný úraz. (Liduška Baxová)

Pamětník – pan Zíma: 56:10 – 56:17

...Přijel kamarád na chatu (56:02), ...chytlo mě to rukavici,na trumpetu jsem mohl hrát, ...

8. vstup:

Dechový orchestr mladých předal svému nástupci po devatenácti letech. Svoji činnost v ZUŠ, kde do té doby vyučoval hru na trumpetu, ukončil definitivně v roce 2010. (Marie Černá)

9. vstup:

Od té doby se věnuje hudbě už „jen zájmově“ – hraje v hudebním uskupení Daliborka (která je složená z bývalých hráčů DOM). Aranžuje pro dechový orchestr a skládá. V roce 2012 byla udělena panu Jaroslavu Zímovi cena SENIOR PRIX Za dlouholetou uměleckou činnost. (Amelie Bervidová)

Hudební ukázka 2 – Ludwig van Beethoven – Menuet arr. Jaroslav Zíma podle Václava Hybše

10. vstup:

A co by pan Zíma vzkázal dnešním mladým lidem? (Kateřina Pitrová)

Pamětník – pan Zíma: 23:30 – 23:40

...aby se nebáli, aby něco dělali,to je jedno co,nic nedokáže.

11. vstup: ZÁVĚR

Hudební ukázka 3 – vlastní tvorba Zdravice - Jaroslav Zíma